

WYROK

Warszawa, dnia 11 lipca 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Mateusz Paczkowski

B.P.

Katarzyna Odrzywolska

Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej: A. w dniu 9 czerwca 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach, TELWAY Sp. z o.o. z siedzibą w Kryspinowie, TRAX ELEKTRONIK A. Moryc, M. Tomecki, M. Peter - Turczyńska Spółka jawna z siedzibą w Krakowie

B. w dniu 9 czerwca 2025 r. przez wykonawcę Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Skarb Państwa Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie (prowadzący postępowanie: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Krakowie)

przy udziale uczestników po stronie zamawiającego w sprawie o sygn. akt KIO 2333/25:

A. wykonawcy Voltar System Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach

A. wykonawcy Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu

przy udziale uczestnika po stronie odwołującego w sprawie o sygn. akt KIO 2359/25 – wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach, TELWAY Sp. z o.o. z siedzibą w Kryspinowie, TRAX ELEKTRONIK A. Moryc, M. Tomecki, M. Peter - Turczyńska Spółka jawna z siedzibą w Krakowie

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego w sprawie o sygn. akt KIO 2359/25 – wykonawcy Voltar System Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach

orzeka:

w sprawie o sygn. akt KIO 2333/25:

zamraża postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 4 lit. a) oraz zarzutu nr 5 w części oznaczonej lit. I,

w pozostałym zakresie oddala odwołanie,

kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach, TELWAY Sp. z o.o. z siedzibą w Kryspinowie, TRAX ELEKTRONIK A. Moryc, M. Tomecki, M. Peter - Turczyńska Spółka jawna z siedzibą w Krakowie i:

zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego poniesione przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach, TELWAY Sp. z o.o. z siedzibą w Kryspinowie, TRAX ELEKTRONIK A. Moryc, M. Tomecki, M. Peter - Turczyńska Spółka jawna z siedzibą w Krakowie kwoty: 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) tytułem wpisu od odwołania i 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz poniesioną przez wykonawcę Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach, TELWAY Sp. z o.o. z siedzibą w Kryspinowie, TRAX ELEKTRONIK A. Moryc, M. Tomecki, M. Peter - Turczyńska Spółka jawna z siedzibą w Krakowie na rzecz wykonawcy Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,

w sprawie o sygn. akt KIO 2359/25:

oddala odwołanie,

kosztami postępowania obciąża wykonawcę Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez wykonawcę Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 2333/25
KIO 2359/25

UZASADNIENIE

Skarb Państwa Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie (prowadzący postępowanie: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Krakowie) (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Utrzymanie systemów bezpieczeństwa i urządzeń obsługi dwóch tuneli w ciągu drogi ekspresowej S52 wraz z przynależną infrastrukturą do tuneli i obsługą Centrum Zarządzania Ruchem” (znak postępowania: O.KR.D-3.2421.26.2024). Wartość szacunkowa zamówienia jest powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 16 grudnia 2024 r. pod numerem 766405-2024.

KIO 2333/25

W dniu 9 czerwca 2025 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu złożyli wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia WASKO S.A. z siedzibą w Gliwicach, TELWAY Sp. z o.o. z siedzibą w Kryspinowie, TRAX ELEKTRONIK A. Moryc, M. Tomecki, M. Peter - Turczyński Spółka jawna z siedzibą w Krakowie (dalej: „Odwołujący 1” lub „Konsorcjum WASKO”).

Odwołanie złożono od czynności i zaniechań Zamawiającego w prowadzonym przez Zamawiającego Postępowaniu.

Odwołujący 1 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. Zaniechanie wykluczenia z Postępowania Wykonawcy Voltar System Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach (dalej: „Voltar”), pomimo faktu, że Wykonawca ten podał w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego: Utrzymanie systemów bezpieczeństwa i urządzeń obsługi tunelu w ciągu drogi ekspresowej S7 w m. Naprawa wraz z przynależną infrastrukturą i obsługą Centrum Zarządzania Tunelem; nr postępowania nadany przez Zamawiającego: O.KR.D-3.2421.23.2024 informacje wprowadzające Zamawiającego w błąd, co zostało stwierdzone wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 06.06.2025r., sygn. akt 1799/25, a Voltar nie przeprowadził procedury „samooczyszczenia”, o której mowa w art. 110 ust. 2 ustawy Pzp, w szczególności nie udowodnił Zamawiającemu, że spełnił wszystkie przesłanki określone w tymże przepisie, co stanowi naruszenie przez Zamawiającego przepisów **art. 109 ust. 1 pkt 10) ustawy Pzp w zw. z art. 111 pkt 6) ustawy Pzp, art. 110 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp;**
2. Dokonanie wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Voltar i zaniechanie odrzucenia tej oferty pomimo faktu, że oferta tego Wykonawcy powinna zostać odrzucona, ze względu na to, że zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia, co stanowi naruszenie przez Zamawiającego przepisów **art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp i art. 224 ust. 6 ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp;**
3. Dokonanie wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Voltar i zaniechanie odrzucenia tej oferty pomimo faktu, że oferta tego Wykonawcy powinna zostać odrzucona, ze względu na to, że została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: „uznk”), co stanowi naruszenie przez Zamawiającego przepisów **art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp;**
4. Dokonanie błędnej i niezgodnej z kryteriami oceny ofert określonymi przez Zamawiającego w SWZ oceny oferty Wykonawcy Urkom Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrze (dalej: „Urkom”) poprzez niezasadne przyznanie tej ofercie dodatkowych szesnastu punktów w kryterium oceny ofert „Doświadczenie zawodowe zespołu serwisantów”:
 - a. za skierowanie do realizacji zamówienia p. A.N. w charakterze serwisanta branży teletechnicznej, pomimo faktu, że Pan A.N. nie spełnia warunków określonych przez Zamawiającego, od których uzależnione było przyznanie dodatkowych punktów,
 - b. za skierowanie do realizacji zamówienia p. D.O., p. A.N., p. A.K., p. D.O., pomimo faktu, że w formularzu 2.2 Kryteria pozacenowe Wykonawca Urkom nie podał informacji na temat posiadania przez w/w osoby uprawnień budowlanych, podczas gdy zgodnie z zasadami oceny ofert ustalonymi przez Zamawiającego ocena ofert w kryteriach pozacenowych miała być dokonywana wyłącznie na podstawie informacji podanych w formularzu 2.2 Kryteria pozacenowe,
- co stanowi naruszenie przez Zamawiającego przepisów **art. 239 ust. 1 i 2 ustawy Pzp w zw. z art. 17 ust. 2 ustawy Pzp i w zw. z art. 16 pkt 1) - 3) ustawy Pzp,**
5. Zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Urkom pomimo faktu, że oferta tego Wykonawcy powinna zostać odrzucona, ze względu na to, że zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia, co stanowi naruszenie przez Zamawiającego przepisów **art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp i art. 224 ust. 6 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp.**

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienia czynności wyboru oferty Voltar jako najkorzystniejszej w Postępowaniu;
2. Wykluczenia z Postępowania Voltar;
3. Odrzucenia z Postępowania ofert złożonych przez: Voltar oraz przez Urkom;
4. Ponownego badania i oceny ofert;
5. W razie uznania przez Krajową Izbę Odwoławczą, iż oferta Urkom nie podlega odrzuceniu z Postępowania, Odwołujący wnosi o nakazanie Zamawiającemu, aby przy ponownej ocenie oferty Urkom Zamawiający obniżył ocenę punktową oferty Urkom w pozacenowym kryterium oceny ofert „Doświadczenie zawodowe zespołu serwisantów” o szesnaście punktów.

Odwołujący 1 wskazał, że ma interes w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, gdyż: „posiada interes w uzyskaniu zamówienia i wniesieniu odwołania. Odwołujący złożył w Postępowaniu ważną ofertę, która została sklasyfikowana na trzecim miejscu w rankingu ofert. Wniesione odwołanie zmierza do odrzucenia z Postępowania ofert obu Wykonawców, których oferty zostały sklasyfikowane w rankingu ofert przed ofertą Odwołującego, co w razie potwierdzenia zarzutów odwołanie spowoduje, iż to oferta Odwołującego będzie ofertą najkorzystniejszą. W odwołaniu zostały zawarte również zarzuty, których uwzględnienie spowoduje, iż Wykonawca Voltar będzie podlegał wykluczeniu z Postępowania. Niezależnie od tego Odwołujący sformułował również zarzut, którego uwzględnienie spowoduje, że oferta Wykonawcy Urkom (gdyby miała podlegać ocenie) otrzyma mniej punktów w ramach kryteriów oceny ofert dotyczącego zespołu serwisantów niż przyznał jej Zamawiający. W rezultacie, po przeliczeniu, gdy oferta Wykonawcy Urkom utraci niezasadnie otrzymane punkty, to oferta Odwołującego przedstawiała będzie korzystniejszy bilans w kryteriach oceny od tego, który przedstawiała będzie oferta Wykonawcy Urkom. Ocena oferty Wykonawcy Urkom to obecnie 67,14 pkt. Ocena oferty Odwołującego to obecnie 65,62 pkt. Odwołanie zmierza w szczególności do obniżenia oceny punktowej oferty Wykonawcy Urkom o 16 pkt, co w razie potwierdzenia się zarzutów odwołania w tym zakresie będzie wystarczające do zmiany rankingu ofert (oferta Odwołującego wyprzedzi w rankingu ofertę Wykonawcy Urkom) W wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp, interes Odwołującego w uzyskaniu zamówienia doznał uszczerbku. Gdyby Zamawiający nie naruszył wskazanych przez Odwołującego przepisów ustawy Pzp za najkorzystniejszą zostałaby uznana oferta Odwołującego. Wskutek naruszenia wskazanych przepisów Pzp przez Zamawiającego, Odwołujący pozbawiony został możliwości uzyskania i wykonania zamówienia. W takim stanie rzeczy Odwołujący pozbawiony zostanie zysku, który planuje osiągnąć realizując zamówienie”.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 1) lit. a) ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania Odwołujący 1 uzyskał w dniu 29 maja 2025 r. (zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 9 czerwca 2025 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 15 000,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący 1 prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 7 lipca 2025 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania w zakresie zarzutów 1 i 4b, a w pozostałym zakresie oświadczył, że uwzględni odwołanie.

Pismem z dnia 7 lipca 2025 r. Voltar wniósł o oddalenie odwołania w zakresie zarzutów 1-3.

Pismem z dnia 7 lipca 2025 r. Urkom wniósł o oddalenie odwołania w zakresie wszystkich zarzutów i żądań dotyczących jego oferty.

KIO 2359/25

W dniu 9 czerwca 2025 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu złożył Urkom (dalej też: „Odwołujący 2”).

Odwołanie złożono od niezgodnych z przepisami ustawy Pzp czynności Zamawiającego podjętych w postępowaniu oraz od zaniechania czynności, do których Zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy Pzp, tj. od:

- a) czynności wyboru oferty najkorzystniejszej złożonej przez Voltar,
- b) badania i oceny złożonych ofert,
- c) zaniechania czynności odrzucenia oferty Voltar,
- d) zaniechania dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej spośród pozostałych złożonych ofert.

Odwołujący 2 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

a)art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 6 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Voltar pomimo, że wykonawca ten nie złożył wyjaśnień, które można by uznać za wystarczające w rozumieniu art. 224 ustawy Pzp, względnie złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny, a tym samym Voltar nie wykazał, że jego oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny, a ponadto zaoferowana przez Voltar cena jest rażąco niska, tzn. jest to cena niepozwalająca na pokrycie wszystkich kosztów niezbędnych do prawidłowego wykonania przedmiotu zamówienia;

b)art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp w zw. art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 6 ustawy Pzp poprzez umożliwienie Voltar uzupełnienia pierwotnie złożonych wyjaśnień ceny o brakujące dowody a także poprzez umożliwienie Voltar zmiany treści pierwotnie złożonych wyjaśnień ceny;

c)art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez bezpodstawne dokonanie wyboru oferty Voltar jako najkorzystniejszej oferty oraz poprzez zaniechanie dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej spośród pozostałych złożonych ofert.

Odwołujący 2 wniósł o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie Zamawiającemu:

- a) unieważnienia czynności wyboru oferty Voltar jako najkorzystniejszej,
- b) powtórzenia czynności badania i oceny ofert,
- c) odrzucenia oferty złożonej przez Voltar z przyczyn wskazanych w odwołaniu,
- d) dokonania ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej spośród pozostałych złożonych ofert.

Odwołujący 2 wskazał, że ma interes w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, gdyż: „jest wykonawcą, który ma interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia. Odwołujący jest zainteresowany udzieleniem mu przedmiotowego zamówienia i w tym celu złożył ofertę oraz wstępnie wykazał spełnianie warunków zamówienia jak również brak podstaw do wykluczenia go z postępowania. Odwołujący wskazuje, że w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp może ponieść szkodę, bowiem gdyby Zamawiający postąpił zgodnie z przepisami ustawy Pzp, to dokonałby odrzucenia oferty wykonawcy VOLTAR z przyczyn wskazanych w niniejszym odwołaniu, co skutkowałooby uzyskaniem przedmiotowego zamówienia przez Odwołującego, którego oferta zajmuje drugie miejsce w obecnej klasyfikacji ofert, za ofertą wykonawcy VOLTAR. Uwzględnienie odwołania prowadzić będzie zatem do wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej. Odwołujący nadmienia, że oferta Odwołującego ma realne szanse na wybór jako oferta najkorzystniejsza, bowiem mieści się w budżecie Zamawiającego przewidzianym na realizację zamówienia. Poprzez dokonanie i zaniechanie powyższych czynności Zamawiający doprowadził zatem do sytuacji, w której Odwołujący utracił szansę na uzyskanie zamówienia oraz na osiągnięcie zysku, który Odwołujący planował osiągnąć w wyniku jego realizacji (lucrum cessans). Powyższe stanowi wystarczającą przesłankę do skorzystania przez Odwołującego ze środków ochrony prawnej przewidzianych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Odwołujący wskazuje ponadto, że naruszenie wskazanych powyżej przepisów ustawy Pzp niewątpliwie miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania, a zatem biorąc pod uwagę art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp Krajowa Izba Odwoławcza winna uwzględnić niniejsze odwołanie. Efektem wskazanych powyżej czynności i zaniechań Zamawiającego jest bowiem uniemożliwienie wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej oferty, co w istotny sposób wpłynęło na wynik postępowania”.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 1) lit. a) ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania Odwołujący 2 uzyskał w dniu 29 maja 2025 r. (zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 9 czerwca 2025 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 15 000,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący 2 prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 7 lipca 2025 r. złożył odpowiedź na odwołanie, oświadczając, że uwzględni odwołanie w całości.

Pismem z dnia 7 lipca 2025 r. Voltar wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Pismem z dnia 7 lipca 2025 r. Odwołujący 2, podtrzymując wszystkie zarzuty i żądania zawarte w odwołaniu, wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w tym piśmie.

W sprawie o sygn. akt: KIO 2333/25, Izba zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołujący jest uprawniony do skorzystania ze środków ochrony prawnej zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Przystąpienia do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie po stronie Zamawiającego zgłosili Voltar i Urkom. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpień ani opozycji przeciw przystąpieniom do postępowania odwoławczego, w związku z czym Izba stwierdziła skuteczność przystąpień do postępowania odwoławczego zgłoszonych po stronie Zamawiającego (Voltar i Urkom).

W trakcie posiedzenia z udziałem stron i uczestników wobec uwzględnienia przez Zamawiającego:

- zarzutów nr 2 i nr 3 – sprzeciw wniósł Voltar,
- zarzutu nr 5 – sprzeciw wniósł Urkom.

Jednocześnie Urkom oświadczył, że nie wnosi sprzeciwu wobec uwzględnienia przez Zamawiającego zarzutu nr 4 lit. a).

Wobec wniesienia przez sprzeciwu przez Voltar i Urkom co do uwzględnienia przez Zamawiającego zarzutów nr 2, 3 i 5 przedstawionych w odwołaniu, zgodnie z art. 523 ust. 1 ustawy Pzp, poza nieuwzględnionymi przez Zamawiającego zarzutami (nr 1 i 4 lit. a) Izba rozpoznała również te zarzuty odwołania.

W trakcie rozprawy Odwołujący 1 oświadczył, że wycofuje swoje twierdzenia w zakresie zarzutu nr 5 w części oznaczonej lit. I dotyczącej rażąco niskiej ceny w ofercie Urkom w pozycji 35 z formularza cenowego (uzasadnienie tej części zarzutu nr 5 „Ad. I” na stronach 76-91).

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, załączone do odwołania, które nie stanowiły elementów dokumentacji postępowania (dowody: 002, 007, 008, 010, 011a, 013, 015, 016, 017, 018, 019, 020, 023, 024, 025, 026, 027, 028, 029, 030, 032, 033), pisma procesowego Voltar (Załączniki nr 1-11) oraz pisma procesowego Urkom (Załączniki nr 1-7).

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron, uczestników postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba:

- umorzyła postępowanie odwoławcze w zakresie:

a) zarzutu nr 4 lit. a) na podstawie art. 522 ust. 4 ustawy Pzp, z uwagi na uwzględnienie tego zarzutu przez Zamawiającego i brak sprzeciwu wykonawców zgłaszających przystąpienie co do jego uwzględnienia,

b) zarzutu nr 5 w części oznaczonej lit. I (dotyczącej rażąco niskiej ceny w ofercie Urkom w pozycji 35 z formularza cenowego) na podstawie art. 568 pkt 1) ustawy Pzp stosowanego odpowiednio w sytuacji wycofania części zarzutów odwołania, z uwagi na złożone w trakcie rozprawy przez Odwołującego 1 oświadczenie o wycofaniu zarzutu nr 5 w tej części,

- w pozostałym zakresie odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie - zatem oddaleniu podlegały zarzuty nr 1, 2, 3, 4 lit. a) oraz 5 (w częściach oznaczonych lit. A-H).

Zarzut nr 1

Po pierwsze Odwołujący 1 zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 109 ust. 1 pkt 10) ustawy Pzp w zw. z art. 111 pkt 6) ustawy Pzp, art. 110 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia z Postępowania Voltar pomimo faktu, że Voltar podał w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego informacje wprowadzające Zamawiającego w błąd, co zostało stwierdzone wyrokiem Izby z dnia 6 czerwca 2025r. (sygn. akt 1799/25), a Voltar nie przeprowadził procedury „samoczyszczenia”.

W tym miejscu przywołać należy treść przepisów ustawy Pzp, których naruszenia przez Zamawiającego upatrywał Odwołujący 1, stawiając ww. zarzut:

- art. 109 ust. 1 pkt 10) ustawy Pzp: *z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia;*

- art. 111 pkt 6) ustawy Pzp: *wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia;*

- art. 110 ust. 1 ustawy Pzp: *wykonawca może zostać wykluczony przez zamawiającego na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia;*

- art. 16 pkt 1) – 3) ustawy Pzp: *zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób: zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców; przejrzysty; proporcjonalny.*

W ocenie Izby zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie, bowiem Odwołujący 1 nie wykazał wypełnienia się przesłanki wykluczenia wykonawcy, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10) ustawy Pzp – tj. nie wykazał, że Voltar, w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa, przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu. Należy wyjść od tego, że Odwołujący 1 w ogóle nie sprecyzował, przy przekazywaniu której informacji w tym postępowaniu doszło potencjalnie do wprowadzenia w błąd Zamawiającego, co mogło mieć wpływ na jego dalsze decyzje. Okoliczność, do której wyłącznie odnosi się treść uzasadnienia zarzutu, a więc to, że w innym postępowaniu o udzielenie zamówienia, choć prowadzonym przez tego samego Zamawiającego, Izba nakazała wykluczenie Voltar na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10) ustawy Pzp, w żadnym wypadku nie czyni zadość wypełnieniu się przesłanki wykluczenia wobec Voltar w tym postępowaniu.

Niezależnie od tego należy zwrócić uwagę na to, co bezsporne, że czynność wyboru oferty najkorzystniejszej, od której wniesione zostało odwołanie przez Odwołującego 1, została dokonana w dniu 29 maja 2025 r., natomiast ogłoszenie wyroku Izby w sprawie o sygn. akt KIO 1799/25 nastąpiło w dniu 6 czerwca 2025 r. Trudno zatem oczekiwać, ażeby Voltar miał dokonywać czynności self-cleaningu w postępowaniu, którego wynik został opublikowany jeszcze przed zapadnięciem wyroku nakazującego wykluczenie Voltar w innym postępowaniu.

Przy czym za niemające znaczenia dla oceny zarzutu nr 1 Izba uznała podnoszone przez Voltar w piśmie procesowym okoliczności (i składane w tym celu dowody w postaci pism - Załączniki nr 1 i nr 2), że Voltar zamierza zaskarżyć wyrok w sprawie o sygn. akt KIO 1799/25.

Ze względu na powyższe zarzut nr 1 podlegał oddaleniu.

Zarzut nr 2

Po drugie Odwołujący 1 zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp i art. 224 ust. 6 ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp poprzez wybór jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Voltar i zaniechanie odrzucenia tej oferty pomimo faktu, że zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia.

W tym miejscu przywołać należy treść przepisów ustawy Pzp, których naruszenia przez Zamawiającego upatrywał Odwołujący 1 (nie powielając ww. brzmienia art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp), stawiając ww. zarzut:

- art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp: *zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia;*

- art. 224 ust. 6 ustawy Pzp: *odrzuconemu, jako oferta z rażąco niską ceną lub kosztem, podlega oferta wykonawcy, który nie udzielił wyjaśnień w wyznaczonym terminie, lub jeżeli złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny lub kosztu;*

- art. 239 ust. 1 ustawy Pzp: *zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.*

Izba zważyła, że nie była sporna pomiędzy stronami i uczestnikami postępowania odwoławczego treść wezwania Zamawiającego do wyjaśnień w zakresie zaoferowanej ceny skierowanych do Voltar w dniach 12 marca i 17 kwietnia 2025 r., a także treść wyjaśnień udzielonych przez Voltar na ww. wezwania odpowiednio w dniach 28 marca i 30 kwietnia 2025 r. Z tego też tytułu oraz ze względu na to, że w treści odwołania cytowano treść ww. pism, Izba za zbędne uznała powielanie w tym miejscu ich treści, przestając na odnoszeniu się w dalszej części uzasadnienia do fragmentów niezbędnych dla dokonania oceny zarzutu.

W pierwszej kolejności Odwołujący 1 podniósł, że wezwanie skierowane w dniu 12 marca 2025 r. do Voltar dotyczyło wszystkich pozycji z formularza cenowego Voltar, a w szczególności tych wymienionych przez Zamawiającego wprost w treści wezwania. Natomiast jak zarzucił Odwołujący 1, wyjaśnienia udzielone przez Voltar w dniu 28 marca 2025 r. odnoszą się jedynie do zakresu wymienionego przez Zamawiającego po zwrocie „w szczególności”. Izba nie zgadza się z interpretacją poczynioną przez Odwołującego 1 odnośnie fragmentu wezwania Zamawiającego z dnia 12 marca 2025 r.: „W ramach wyjaśnień należy przedstawić szczegółową kalkulację cen jednostkowych zawartych w Formularzu cenowym, poprzez wskazanie wszystkich elementów kosztotwórczych wskazanych w Instrukcjach obsługi i eksploatacji (w opisie, tabelach i załącznikach), OPZ i dokumentach związanych, wchodzących w skład poszczególnych cen jednostkowych, w szczególności w następującym zakresie: (...)”. Z cytowanego fragmentu nie wynika zdaniem Izby, że wezwanie dotyczyło wszystkich pozycji formularza cenowego, a tych pozycji, które Zamawiający wymienił wprost w dalszym fragmencie, a do których to pozycji, co jest poza sporem, odniósł się Voltar. Natomiast zwrot „wskazanie wszystkich elementów kosztotwórczych” dla Izby wyraźnie odnosił się do sposobu, w jaki należało „przedstawić szczegółową kalkulację cen jednostkowych zawartych w Formularzu cenowym” co najmniej w zakresie pozycji, które zostały wymienione przez Zamawiającego. Zastrzec przy tym trzeba, że treść wezwania do wyjaśnień ceny nie ogranicza wykonawcy w możliwości odniesienia się również do elementów kosztotwórczych, o które wprost nie pytał Zamawiający. Tym niemniej nie można wobec wykonawcy wywodzić negatywnych skutków w postaci uznania wyjaśnień za niepełne i konsekwencji w postaci odrzucenia oferty, jeżeli wykonawca nie odniósł się do zakresu, który w sposób obiektywny nie wynika z oczekiwań zamawiającego wyrażonych w treści wezwania. Zarazem wartym podkreślenia jest, że Odwołujący 1 nie wykazał, że z określonych obiektywnych i uzasadnionych względów należałoby uznać wyjaśnienia tej treści za niepełne w części pozostającej poza zakresem szczegółowych pytań Zamawiającego.

Dalej Odwołujący 1 przedstawił argumentację względem poszczególnych pozycji, które podlegały wyjaśnieniom ze strony Voltar, podnosząc, że zostały one wycenione przez Voltar znacznie poniżej minimalnych kosztów realizacji prac (co Odwołujący 1 przedstawił w tabeli zbiorczej dotyczącej poszczególnych zakresów prac oznaczonych lit. A-N). Odwołujący 1 zarzucił, że zaoferowana cena przez Voltar nie uwzględnia wszystkich wymogów dotyczących realizacji przedmiotu zamówienia, dokumentacji Instrukcji Obsługi i Eksploatacji, a w szczególności zaangażowania osobowego, rzeczowego, finansowego i związanego z ww. niezbędnymi do poniesienia kosztami i co oczywiste w tej sytuacji nie pozwala na osiągnięcie zysku.

Odnosząc się najpierw do pozycji opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. A (pozycja 1 z formularza cenowego: „KONSTRUKCJA TUNELU (wyposażenie nisz, drenaż, kanalizacja deszczowa, kanalizacja teletechniczna, okładzin płytowa, zabezpieczenia iniekcyjne) (Tom 3.61)” – tunel TS-04) i B (pozycja 17 z formularza cenowego: „KONSTRUKCJA TUNELU (wyposażenie nisz, drenaż, kanalizacja deszczowa, kanalizacja teletechniczna, okładzin płytowa, zabezpieczenia iniekcyjne) (Tom 3.62)” – tunel TS-14) i poczynionej przez Odwołującego 1 argumentacji w tym przedmiocie, należy wskazać, że nie zasługuje ona na uwzględnienie w ocenie Izby. Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania oferty Voltar wynosi ponad 317 tys. zł dla pozycji A i ponad 339 tys. zł dla pozycji B. Wyjawszy opisanie

okoliczności faktycznych służących zaprezentowaniu, skąd wynikały w istocie ceny tych pozycji zaoferowane przez Voltar, uzasadnienie zarzutu w zakresie elementów z lit. A i B sprowadzało się po pierwsze do próby wykazania, jaką należało przyjąć minimalną wartość wykonania tych zakresów prac za pomocą ofert podwykonawczych załączonych jako dowody nr 023, 024, 025, 026, 027, 028 do odwołania oraz własnych szacunków Odwołującego 1, które przedstawił w dowodach 029 i 030. Trudno zatem za obiektywne uznać własne założenia kalkulacyjne Odwołującego 1, mającego interes w zakwestionowaniu założeń kalkulacyjnych Voltar jako swojego konkurenta w postępowaniu, jak i podwykonawców, z którymi Odwołujący 1 przynajmniej utrzymuje jakiegokolwiek relacje biznesowe, czego wyrazem są otrzymane oferty. W ocenie Izby argumentacja oparta na takich podstawach nie może się ostać jako wystarczająca dla uznania, że zaoferowane przez Voltar stawki są rażąco zaniżone. Samo porównanie ofert podwykonawczych może prowadzić do wniosku, iż przyjęte stawki Voltar są niskie, tym niemniej brak jest podstaw do twierdzenia, iż mamy do czynienia z rażąco niską wyceną. Również przedstawione przez Odwołującego 1 własne analizy kosztów mogą jedynie potwierdzać różnice cenowe w tym zakresie pomiędzy Odwołującym 1 a Voltar, ale w sposób przekonujący dla Izby nie wskazują na rażąco niską cenę tych kosztów w ofercie Voltar. Twierdzenie Odwołującego 1 o rzetelności dokonanych obliczeń ma walor wyłącznie subiektywnej opinii. Okoliczność, że cena zaoferowana przez danego wykonawcę jest niższa od ceny zawartej w ofercie innego wykonawcy, może jedynie rodzić przypuszczenie, że zaoferowana przez danego wykonawcę cena jest rażąco niska, nie przesądza zaś automatycznie o jej odrzuceniu i może świadczyć o zaniżonej kalkulacji przez wykonawcę, którego cena oferty prezentowała niższą z wartości. Natomiast Zamawiający wezwał Voltar do wyjaśnień, lecz do samej treści wyjaśnień Voltar Odwołujący 1 odnosił się w szczątkowym zakresie, głównie w celu przedstawienia, jaką stawkę za daną pozycję przyjął Voltar. Trudno polemizować z tym, że wykonawcy mieli odmienne założenia. Sam Odwołujący 1 próbował wykazać, że ww. zakres prac został wyceniony przez Voltar znacznie poniżej minimalnych kosztów realizacji prac, tylko na tej podstawie, że z jego własnych obliczeń wynikają inne kwoty. Zasadniczo więc wnioski Odwołującego 1 oparte są na odniesieniu do własnych założeń, których prawidłowość trudno ocenić mając na uwadze tak przedstawioną argumentację.

Po drugie Odwołujący 1 zarzucił też (dwukrotnie - na s. 9 i s. 14 odwołania), że w ramach drugich wyjaśnień z dnia 30 kwietnia 2025 r. Voltar nie odpowiedział na treść wezwania Zamawiającego z dnia 17 kwietnia 2025 r. co do tego, gdzie została ujęta cena za czyszczenie kanalizacji typu WUKO oraz wozu asenizacyjnego wraz z obsługą, o które wprost pytał Zamawiający. W ocenie Izby chodzi o nieistotne przeoczenie kosztu, który jak wyjaśnił Voltar (podkreślając niskie prawdopodobieństwo zaistnienia konieczności wykonania tej czynności i jej warunkowy charakter wykonania, tj. jeżeli stwierdzone zostaną zanieczyszczenia), będzie on mógł ewentualnie ponieść obniżając swój zysk. Zdaniem Izby okoliczność ta nie wpływa na całokształt oceny wyjaśnień Voltar, (które dotyczyły wielu szczegółowych pozycji kosztowych), jako wystarczających dla obalenia domniemania rażąco niskiej ceny.

Przechodząc do pozycji opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. C (pozycja 4 z formularza cenowego: „SYSTEM OŚWIETLENIA TUNELOWEGO (podstawowe, awaryjne, ewakuacyjne) Tom 3.73a” – tunel TS}04D (pozycja 20 z formularza cenowego: „SYSTEM OŚWIETLENIA TUNELOWEGO (podstawowe, awaryjne, ewakuacyjne) Tom 3.73b tunel TS-14) i poczynionej przez Odwołującego 1 argumentacji w tym przedmiocie, należy wskazać, że nie zasługuje ona na uwzględnienie w ocenie Izby. Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania tych pozycji w ofercie Voltar wynosi sumarycznie ponad 425 tys. zł. Nie ma przy tym znaczenia to, że zdaniem Odwołującego 1 rzeczywista skala niedoszacowania jest większa, gdyż zbadał on tylko 7 z na 21 pozycji dla każdego z tuneli. Jeżeli więc Odwołujący 1 uważał, że skala niedoszacowania powinna prezentować wyższą wartość, powinien poczynić stosowną argumentację w zakresie pozostałych 14 pozycji dla obu tuneli. W przeciwnym razie twierdzenia o wyższej skali niedoszacowania dla zakresów prac z lit. C i D niż podniesiona w odwołaniu pozostaje gołosłowna (analogiczny argument stosował Odwołujący 1 także przy niektórych dalszych pozycjach, co należy odpowiednio odnieść więc i do tych elementów). Podobnie jak przy argumentacji odnośnie zakresów prac z lit. A i B, również w tym przypadku Odwołujący 1 usiłuje wykazać zasadność tej części zarzutu, powołując się przede wszystkim na własne założenia, co jak już zostało wcześniej wskazane, nie może stanowić przekonującego argumentu dla Izby. W istocie więc Odwołujący 1 gołosłownie, w oparciu o subiektywne założenia, kwestionuje założony przez Voltar czas na wykonanie czynności mycia opraw oświetleniowych, podając, że nie jest on wystarczający dla realizacji tej czynności. Nie jest natomiast wiadomym, dlaczego pełne wykonanie tej czynności powinno realnie zająć około 102 roboczogodzin dla tunelu TS-04 i około 88 roboczogodzin dla tunelu TS-14. Dodać też należy, że podobnie nie jest wiadomym, skąd wynika założona czasochłonność prac wskazanych w wierszach 83, 84, 96 i 97. W pozostałym zakresie Odwołujący 1 przedstawił własne analizy obliczeniowe dla poszczególnych czynności, jakie mają zostać wykonane w ramach zakresów prac objętych lit. C i D. Podobnie jednak jak w przypadku pozycji A i B, własne kalkulacje Odwołującego 1 nie mogą stanowić przekonującego argumentu za tym, że kalkulacje innego wykonawcy była rażąco niska. Odwołujący 1 przyjął więc, jako obiektywną wycenę minimalnych kosztów realizacji ww. prac, własne podstawy obliczeniowe, dochodząc do prostego wniosku, że każda niższa wycena musi zostać uznana za rażąco niską. Ponownie wskazać trzeba, że naturalnym jest,

że wykonawcy przyjmowali odmienne założenia kalkulacyjne – jak wyjaśnił w swoim piśmie procesowym Voltar oparł się na zaktualizowanych, zweryfikowanych, realnych czasach wykonania danej czynności oraz zapotrzebowaniu osobowym i kosztach zatrudnienia personelu, z kolei jak podał Urkom – przy kalkulacji prac z zakresu lit. C i D oparł się na innych katalogach nakładów rzeczowych niż Odwołujący 1. Jednocześnie Odwołujący 1 nie podjął próby (poza wspomnianym gołosłownym zanegowaniem czasu na wykonanie czynności mycia opraw oświetleniowych) jakiegokolwiek merytorycznego odniesienia się do wyjaśnień Voltar (ani Urkom – w ramach zarzutu nr 5), ograniczając się do porównania wycen w zakresie 7 z 21 pozycji kosztotwórczych.

Następnie Izba nie uwzględniła też argumentacji Odwołującego 1 względem zakresów prac opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. E (pozycja 8 z formularza cenowego: „SYSTEM ZASILANIA PODSTAWOWEGO I AWARYJNEGO (U, agregaty) (Tom 3.77a)” – tunel TS-04) i F (pozycja 24 z formularza cenowego: „SYSTEM ZASILANIA PODSTAWOWEGO I AWARYJNEGO (UPS, agregaty) (Tom 3.77b)” – tunel TS-14). Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania tych pozycji w ofercie Voltar wynosi sumarycznie ponad 273 tys. zł. Również w tym przypadku Odwołujący 1 przyjął argumentację opartą wyłącznie na własnych założeniach kalkulacyjnych (dowód nr 013) oraz powołując się na doświadczenie podwykonawcy, które to czynniki, co już Izba wcześniej podkreśliła, nie mogą zostać uznane za wystarczające do uwzględnienia zarzutu. Nie ma przy tym znaczenia też to, że zdaniem Odwołującego 1 rzeczywista skala niedoszacowania jest większa, gdyż zbadał on tylko część pozycji kosztotwórczych z Tomu 3.77a i Tomu 3.77b.

Także niezasadnie była kwestionowana przez Odwołującego 1 wycena zakresów prac opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. G (pozycja 13 z formularza cenowego: „SYSTEM SIECI PRZECIWPOŻAROWEJ W TUNELU (hydranty zewnętrz. instalacja zraszaczowa) (Tom 3.82a)” – tunel TS-04) i H (pozycja 29 z formularza cenowego: „SYSTEM SIECI PRZECIWPOŻAROWEJ W TUNELU (hydranty zewnętrzne, instalacja zraszaczowa) (Tom 3.82b)” – tunel TS-14). Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania tych pozycji w ofercie Voltar wynosi sumarycznie ponad 396 tys. zł. Po pierwsze, odnośnie zastrzeżeń Odwołującego 1 co do braku przedstawienia kalkulacji pozycji 13 i 29, przypomnieć jedynie należy, że to, co Izba przyjęła w początkowych fragmentach uzasadnienia tego zarzutu, a więc, że treść wezwania do wyjaśnień rażąco niskiej ceny nie dotyczyła wszystkich pozycji z formularza cenowego Voltar. Po drugie, Odwołujący 1 zaniżenia wyceny ww. pozycji w ofercie Voltar opiera na podstawie oferty złożonej przez firmę Foamax podwykonawcy CSI Europe Sp. z o.o., która z kolei złożyła m.in. na podstawie tej oferty swoją ofertę Odwołującemu 1 (dowód nr 007), opisie do ww. oferty, złożonym przez firmę Foamax (dowód nr 008) - Opis oferty Foamax i oświadczeniu firmy Tyco o autoryzacji serwisowej Foamax (dowód nr 010). Ponadto Odwołujący 1 ponownie odwołuje się do własnych obliczeń co do pozycji, które w jego ocenie powinny zostać doliczone do oferty Foamax. Odwołujący 1 przyjmuje też gołosłowne założenia, że skoro sam otrzymał określone warunki (wykonanie przeglądów tygodniowych przez podwykonawcę) i powinien w takim układzie przyjąć określone koszty dodatkowe, to inny wykonawca powinien czynić analogicznie. Całościowo argumentacja nie może zostać uznana za przekonującą i również w przypadku tego zakresu prac nie można w ocenie Izby przyjąć wyliczeń Odwołującego 1 za obiektywne, minimalne koszty realizacji prac. Przechodząc do argumentacji poczynionej przez Odwołującego 1 względem wyceny zakresów prac opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. I (pozycja 15 z formularza cenowego: „BUDYNEK TECHNICZNY BT1 (Tom 3.91a)” – tunel TS-04) (pozycja 16 z formularza cenowego: „BUDYNEK TECHNICZNY BT2 (Tom 3.91a)” – tunel TS-04K) (pozycja 31 z formularza cenowego: „BUDYNEK TECHNICZNY BT3 (Tom 3.91b)” – tunel TS-14L) (pozycja 32 z formularza cenowego: „BUDYNEK TECHNICZNY BT4 (Tom 3.91b)” – tunel TS-14o) pomijając przywołanie elementów stanu faktycznego służące zaprezentowaniu, skąd wynikały w istocie ceny tych pozycji zaoferowane przez Voltar, uzasadnienie tej części zarzutu sprowadzało się do próby wykazania za pomocą ofert podwykonawczych załączonych jako dowody nr 015, 016, 017, 018, 019, 020 do odwołania oraz własnych szacunków Odwołującego 1, jaką należało przyjąć minimalną wartość wykonania tych zakresów prac. Jak już zważyła wcześniej Izba, argumentacja oparta na takich podstawach nie może się ostać jako wystarczająca dla uznania, że zaoferowane przez Voltar stawki są rażąco zaniżone. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że w ocenie Izby są to pozycje niestanowiące istotnych części składowych ceny. W orzecznictwie wskazuje się, że: „Istotna część składowa ceny to część, która w znacznym stopniu przyczynia się do powstawania kosztów po stronie wykonawcy i ma znaczący wpływ na całkowitą cenę oferty. Oceniając istotność części składowych ceny oferty, która podlega badaniu, należy wykazać, że jej zaniżenie ma istotny wpływ na ostateczną wysokość ceny oferty.” (wyrok KIO z dnia 15 listopada 2021 r., sygn. akt KIO 3043/21); „należy przyjąć, że istotne są te elementy, których wartościowy udział w przedmiocie zamówienia jest znaczny lub od których – ze względu na ich merytoryczne znaczenie – zależy osiągnięcie zasadniczych celów, dla których zamówienie jest udzielane. Chodzi więc o elementy istotne pod względem wartościowym lub merytorycznym, mogące zaważyć na powodzeniu zamówienia jako całości.” (wyrok KIO z dnia 8 listopada 2021 r., sygn. akt KIO 3005/21). Na tle tych rozważań, trudno uznać, aby ewentualne niedoszacowanie kosztu rzędu 44-57 tys. złotych (w odwołaniu wskazano, że minimalny koszt realizacji tych prac powinien wynosić około 70 tys. złotych dla pozycji z lit. I oraz 57 tys. złotych – dla pozycji z lit. J, K i L), przy cenie

oferty przekraczającej 8,5 mln zł, nie mogło zaważyć na powodzeniu całego przedsięwzięcia. Stąd też oraz z uwagi na marginalny koszt tego elementu ceny, niestanowiącego istotnej części składowej, nie sposób w ocenie Izby przyjąć, iż należało odrzucić ofertę Voltar jako zawierającą rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia.

W ocenie Izby również na uznanie nie zasługiwała argumentacja Odwołującego 1 dotycząca zakresu prac opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. M (pozycja 35 z formularza cenowego: „*Usługa utrzymania urządzeń Systemu Zarządzania Ruchem w ciągu S52*”). Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania oferty Voltar wynosi ponad 607 tys. zł dla tej pozycji. Ponownie jak i w innych przypadkach, swoje ustalenia kalkulacyjne Odwołujący 1 oparł na własnych analizach i założeniach (dowodem nr 002 - Wydruk z programu do kosztorysowania RODOS wg nakładów rzeczowych KNR na roboty budowlane). Izba nie uznaje takich ustaleń jako obiektywnej podstawy minimalnych kosztów realizacji ww. zakresu prac.

Końcowo, względem argumentacji dedykowanej wycenie zakresu prac opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. N (pozycja nr 10 z dokumentu „*Załącznik nr 10_Koszty ogólne kontraktu*” dotycząca wyceny aktualizacji projektów czasowej i zmiennej organizacji ruchu), należy wskazać, że także w tej części zarzutu, twierdzenia Odwołującego nie zasługiwały na uwzględnienie. Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania oferty Voltar wynosi ponad 28 tys. zł dla tej pozycji. Podkreślić trzeba, że również w tym przypadku, w ocenie Izby, mamy do czynienia z pozycją, która nie stanowi istotnej części składowej oferty Voltar, bowiem koszt przyjęty przez Voltar to 37 tys. zł, a zarzucane w odwołaniu niedoszacowanie nie przekraczało 28,5 tys. zł. Jednocześnie argumentacja Odwołującego 1, ponownie sprowadzała się do własnych wyliczeń, których nie można uznać za obiektywne źródło.

Przy czym za niemające znaczenia dla oceny zarzutu nr 2 Izba uznała załączane przez Voltar w piśmie procesowym dowody w postaci dokumentów dotyczących innego postępowania o udzielenie zamówienia (Załączniki nr 3 i 4).

W konsekwencji powyższej oceny poszczególnych części zarzutu nr 2, zdaniem Izby brak jest podstaw, aby kwestionować dokonaną przez Zamawiającego ocenę wyjaśnień złożonych przez Voltar, co oznacza, że zarzut nr 2 podlegał oddaleniu jako niezasadny.

Zarzut nr 3

Po trzecie Odwołujący 1 zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp poprzez wybór jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Voltar i zaniechanie odrzucenia tej oferty pomimo faktu, że została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu uznk.

Mając na względzie ww. treść art. 239 ust. 1 ustawy Pzp i art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp, należy wskazać nadto, że zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 7) ustawy Pzp: *zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.*

W konsekwencji uznania przez Izbę za niezasadnego zarzutu nr 2 dotyczącego zaniechania odrzucenia oferty Voltar jako zawierającej rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia, oddaleniu podlegać musiał także zarzut nr 3, gdyż jego podstawą i punktem wyjścia dla dalszych wywodów celem wykazania dopuszczenia się czynu nieuczciwej konkurencji przez Voltar, było uznanie przez Odwołującego 1, że Voltar zaoferował cenę poniżej kosztów realizacji zamówienia. Jak już wyżej wskazano, Izba nie przychyliła się do argumentacji Odwołującego 1 przemawiającej za uznaniem ceny oferty Voltar za niższą od kosztów wykonania usługi. Nie mają więc znaczenia dla oceny zarzutu nr 3 dalsze argumenty podnoszone przez Odwołującego 1 w uzasadnieniu tego zarzutu, a mianowicie to, że zaoferowana przez Voltar cena służy eliminacji z rynku konkurentów oraz to, że w innych postępowaniach Voltar oferował wyższe stawki. Za niepotwierdzone należy też uznać twierdzenie Odwołującego 1 co do tego, że Voltar z uwagi na wolumen pozyskanych obecnie zamówień mógł sobie finansowo pozwolić na to, aby w niniejszym postępowaniu zaoferować realizację zamówienia poniżej kosztów, gdyż zamierza zrekompensować poniesioną stratę przyszłymi zyskami osiągniętymi w postępowaniach, w których nie będzie miał konkurentów.

Niezależnie od tego, za niepotwierdzone należy też uznać twierdzenia Odwołującego 1 odnośnie nierzetelnego i wprowadzającego w błąd Zamawiającego i innych wykonawców przygotowania Instrukcji Obsługi Tunelu Tom 3.77a i 3.77b w zakresie Systemu zasilania elektrycznego w postaci zatajenia informacji o tym, że agregaty i urządzenia UPS posiadają wykupiony dostęp do przeglądów od producenta urządzeń, a koszt wskazanych przeglądów stanowił część zakupu urządzeń. Brak wiedzy w tym zakresie w ocenie Odwołującego 1 spowodował konieczność uwzględnienia dodatkowych kosztów w ofertach pozostałych wykonawców, co postawiło Voltar w uprzywilejowanej pozycji – zyskał w ten sposób przewagę konkurencyjną nad innymi wykonawcami. Ta kilkudzaniowa argumentacja Odwołującego 1 w ocenie Izby nie mogła zostać uznana za przekonującą. Odwołujący 1 nie podjął na rozprawie jakiegokolwiek polemiki względem pisemnego stanowiska Voltar i złożonych dowodów (Załączniki nr 5-9), wskazującej, że Voltar w żadnym zakresie nie zatajał informacji o wykupionych przeglądach, a zarówno WASKO (Lider konsorcjum Odwołującego 1), jak i Zamawiający mieli wiedzę na temat wykupionych przeglądów od producenta urządzeń na długo przed wszczęciem niniejszego postępowania. Odwołujący 1 nie odniósł się też do dalszej argumentacji Voltar i dowodów (załączniki nr 10-11), że w żaden sposób nie wpłynęło to na osiągnięcie przewagi konkurencyjnej przez Voltar, nie miało wpływu na wynik

postępowania oraz nie mogło prowadzić do wyeliminowania konkurencji. W takich okolicznościach należy uznać, że Odwołujący 1 nie udźwignął ciężaru wykazania zasadności swoich twierdzeń w niniejszym zakresie. Z powyższych względów zarzut nr 3 również podlegał oddaleniu.

Zarzut nr 4 lit. b)

Odwołujący 1 zarzucił również Zamawiającemu naruszenie art. 239 ust. 1 i 2 ustawy Pzp w zw. z art. 17 ust. 2 ustawy Pzp i w zw. z art. 16 pkt 1) - 3) ustawy Pzp poprzez dokonanie błędnej i niezgodnej z kryteriami oceny ofert określonymi przez Zamawiającego w SWZ oceny oferty Urkom poprzez niezasadne przyznanie tej ofercie dodatkowych 16 punktów w kryterium oceny ofert „Doświadczenie zawodowe zespołu serwisantów” za skierowanie do realizacji zamówienia p. D.O., p. A.N., p. A.K., p. D.O., pomimo faktu, że w formularzu 2.2 Kryteria pozacenowe Urkom nie podał informacji na temat posiadania przez ww. osoby uprawnień budowlanych, podczas gdy zgodnie z zasadami oceny ofert ustalonymi przez Zamawiającego ocena ofert w kryteriach pozacenowych miała być dokonywana wyłącznie na podstawie informacji podanych w formularzu 2.2 Kryteria pozacenowe.

Nie powielając wcześniej przywołanej treści art. 239 ust. 1 ustawy Pzp i art. 16 pkt 1) - 3) ustawy Pzp, nadmienić należy, że zgodnie z art. 239 ust. 2 ustawy Pzp: *najkorzystniejsza oferta to oferta przedstawiająca najkorzystniejszy stosunek jakości do ceny lub kosztu lub oferta z najniższą ceną lub kosztem*. Natomiast według art. 17 ust. 2 ustawy Pzp: *zamówienia udziela się wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy*.

Uwzględniając bezsporny stan faktyczny dotyczący tego zarzutu, w tym treść SWZ oraz oferty Urkom, Izba za zbyt cenne uznała przywoływanie w tym miejscu pełnej treści pkt 21.1.3. SWZ dotyczącego Kryterium „Doświadczenie zawodowe zespołu serwisantów (DZ)”, wzoru formularza 2.2 dotyczącego doświadczenia zespołu serwisantów, jak i złożonego przez Urkom formularza 2.2 w tym zakresie oraz załączonych do oferty uprawnień budowlanych dla ww. osób, poprzestając na odnoszeniu się w dalszej części uzasadnienia do fragmentów niezbędnych dla dokonania oceny zarzutu.

W ocenie Izby choć twierdzenia Odwołującego 1 w tym zakresie okazały się zasadne, to zarzut podlegał oddaleniu z uwagi na brak wpływu na wynik postępowania rozumianego jako wybór oferty najkorzystniejszej, gdyż wszystkie zarzuty podniesione w obu odwołaniach względem Voltar, tj. wykonawcy, którego oferta została wybrana jako najkorzystniejsza w postępowaniu, w ocenie Izby okazały się niezasadne, więc uwzględnienie tego zarzutu i powtórzenie czynności Zamawiającego nie spowodowałoby zmiany wykonawcy, który złożył ofertę najkorzystniejszą.

Zdaniem Izby Zamawiający jednoznacznie określił w treści pkt 21.1.3 SWZ, że: *„Punkty zostaną przyznane w następujący sposób: Po 4 pkt za każdego, skierowanego do realizacji zamówienia serwisanta spełniającego wymagane minimalne wykształcenie i doświadczenie, określone szczegółowo w poniższej tabeli. Punkty w tym kryterium zostaną przyznane na podstawie informacji zawartych w Formularzu 2.2 „Kryteria pozacenowe”*. „Poniższa tabela”, o której wspomina Zamawiający w wyżej cytowanym fragmencie pkt 21.1.3 SWZ, w rubryce, *„Wykształcenie, kwalifikacje zawodowe”* wyraźnie referuje wyłącznie do uprawnień budowlanych w określonych specjalnościach dla poszczególnych serwisantów (rzecz jasna prócz *Specjalisty ds. ppoż.* – punktacja przyznana ofercie Urkom za doświadczenie zespołu serwisantów w tym zakresie nie była objęta zarzutem). Natomiast we wzorze formularza 2.2, w części odnoszącej się do „Doświadczenia zespołu serwisantów”, przewidziane zostało oświadczenie wykonawcy o następującej treści: *„Oświadczam, że wyznaczony do realizacji przedmiotowego zamówienia zespół serwisantów składa się z osób wymienionych poniżej, legitymujących się następującym wykształceniem i doświadczeniem”*. Ponadto wzór formularza 2.2 przewidywał miejsce na podanie *„Kwalifikacji zawodowych”*. Mając na uwadze tak ustaloną treść dokumentacji, oczywistym jest, że aby otrzymać punktację za doświadczenie serwisantów (*Serwisant branży elektroenergetycznej, Serwisant branży teletechnicznej, Serwisant urządzeń mostowych, Specjalista ds. wentylacji*) informacje na temat uprawnień budowlanych musiały znaleźć się stricte w formularzu 2.2. Treść SWZ wyraźnie utożsamia wykształcenie i kwalifikacje zawodowe z wymaganymi uprawnieniami budowlanymi, wymagała podania informacji o posiadanych uprawnieniach budowlanych koniecznych przyznaniu punktów w formularzu 2.2 i przewidziała stosowne miejsce dla podania informacji o posiadanych uprawnieniach budowlanych w formularzu 2.2 („Kwalifikacje zawodowe”).

Jednocześnie bezspornym jest w sprawie, że w treści formularza 2.2, który do oferty załączył Urkom, brak jest informacji na temat posiadanych uprawnień budowlanych w stosunku do któregośkolwiek członków zespołu serwisantów. Niespornym jest też, że do oferty Urkom załączył kopie uprawnień budowlanych dla tych osób. Nie ulega jednak wątpliwości, że Zamawiający wprost wyraził w SWZ zasadę, że punkty w tym kryterium zostaną przyznane na podstawie informacji zawartych w formularzu 2.2. Dlatego też, na etapie przyznawania punktacji ofertom w ramach kryterium, Zamawiający powinien kierować się zasadami, które sam określił w dokumentacji postępowania. Skoro więc wykonawca nie zawarł danych, których wymagał Zamawiający w ramach kryterium, to prawidłowe będzie nieprzyznanie punktów ofercie takiego wykonawcy w tym kryterium. Takie postępowanie nie może w oczach składu orzekającego być uznanym za „niepotrzebny formalizm” (jak to ujął Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie), a przejaw stosowania podstawowych zasad postępowania określonych w art. 16 przy przyznawaniu punktacji w ramach kryterium oceny ofert.

Stąd też Izba uznała twierdzenia Odwołującego 1 za słuszne w tym zakresie, niemniej, jak już zasygnalizowała, okoliczność ta pozostawała bez wpływu na wynik postępowania. Tym samym zarzut podlegał oddaleniu.

Zarzut nr 5

Ostatnim z podniesionych przez Odwołującego 1 wobec Zamawiającego zarzutów było naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp i art. 224 ust. 6 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1)-3) ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Urkom pomimo faktu, że zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia.

Nie powielając wcześniej przytaczanego brzmienia przepisów ustawy Pzp, których naruszenia upatrywał Odwołujący 1 stawiając zarzut nr 5, należy zważyć, że podobnie jak przy zarzucie nr 2, nie była sporna pomiędzy stronami i uczestnikami postępowania odwoławczego treść wezwań Zamawiającego do wyjaśnień w zakresie zaoferowanej ceny skierowanych do Urkom w dniu 12 marca 2025 r., a także treść wyjaśnień udzielonych przez Urkom na ww. wezwanie w dniu 28 marca 2025 r. Z tego też tytułu oraz ze względu na to, że w treści odwołania cytowano treść ww. pism, Izba za zbędne uznała powielanie w tym miejscu ich treści, poprzestając na odnoszeniu się w dalszej części uzasadnienia do fragmentów niezbędnych dokonanej ocenie zarzutu.

Podobnie jak w ramach zarzutu nr 2 odnośnie rażąco niskiej ceny w ofercie Voltar, tak i w przypadku tego zarzutu, Odwołujący 1 przedstawił argumentację względem niedoszacowania poszczególnych pozycji z formularza ofertowego (co Odwołujący 1 przedstawił w tabeli zbiorczej dotyczącej poszczególnych zakresów prac oznaczonych lit. A-I, przy czym przypomnieć należy, że twierdzenia odnośnie zakresu w lit. I zostały wycofane przez Odwołującego 1, a zarzut w tej części podlegał umorzeniu). Odwołujący 1 zarzucił, że cena skalkulowana przez Urkom została skalkulowana nieprawidłowo oraz nie uwzględnia wszystkich wymogów dotyczących realizacji przedmiotu zamówienia, dokumentacji Instrukcji Obsługi i Eksploatacji, a w szczególności zaangażowania osobowego, rzeczowego, finansowego i związanych z tym niezbędnych do poniesienia kosztów, a także zakładanego poziomu zysku.

Izba już w tym miejscu podkreśla, że uzasadnienie niniejszego zarzutu zostało oparte na tożsamyh podstawach, co zarzut nr 2, stąd też ocena zarzutu nr 5 była tożsama, a jako, że kwestionowana wycena w ofercie Urkom dotyczyła tych samych pozycji, których zaniżenia upatrywał Odwołujący 1 również w wycenie Voltar, to i przyjęte przez Izbę uzasadnienie dla zarzutu nr 2 pozostaje aktualne dla zarzutu nr 5 z zachowaniem ewentualnych dodatkowych uwag, które znajdują się w poniższym odniesieniu się do poszczególnych pozycji.

Izba wstępnie też zwraca uwagę na to, że zakres zaskarżenia wynika z treści odwołania (por. art. 555 ustawy Pzp). Stąd Izba przy ocenie zarzutu wzięła pod uwagę wyłącznie zakres, który wprost wynikał z treści odwołania. Natomiast wszelka argumentacja podnoszona Odwołującego 1 na rozprawie, a wykraczająca poza zakres wyznaczony treścią odwołania – niezależnie, czy wywołana stanowiskiem przeciwników procesowych czy też wywołana samoistnie, nie podlegała ocenie Izby i musiała zostać pominięta.

Przechodząc do poszczególnych pozycji, a zaczynając od pozycji opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. A (pozycja 1 z formularza cenowego: „*KONSTRUKCJA TUNELU (wyposażenie nisz, drenaż, kanalizacja deszczowa, kanalizacja teletechniczna, okładzina płytowa, zabezpieczenia iniekcyjne) (Tom 3.61)*” – tunel TS-04) i B (pozycja 17 z formularza cenowego: „*KONSTRUKCJA TUNELU (wyposażenie nisz, drenaż, kanalizacja deszczowa, kanalizacja teletechniczna, okładzina płytowa, zabezpieczenia iniekcyjne) (Tom 3.62)*” – tunel TS-14) i poczynionej przez Odwołującego 1 argumentacji w tym przedmiocie, należy wskazać, że nie zasługuje ona na uwzględnienie w ocenie Izby. Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania oferty Urkom wynosi ponad 106 tys. zł dla pozycji A i ponad 80 tys. zł dla pozycji B. Uzasadnienie zarzutu było tożsame części argumentacji zarzutu nr 2 w zakresie elementów z lit. A i B i sprowadzało się próby wykazania przez Odwołującego 1, jaką należało przyjąć minimalną wartość wykonania tych zakresów prac za pomocą ofert podwykonawczych załączonych jako dowody nr 023, 024, 025, 026, 027, 028 do odwołania oraz własnych szacunków Odwołującego 1, które przedstawił w dowodach 032 i 033. Aby więc nie powielać tego, co Izba już zawarła przy ocenie zarzutu nr 2 w tym zakresie, należy jedynie podkreślić, że ma to zastosowanie również dla niniejszej części zarzutu nr 5, gdyż w ocenie Izby argumentacja oparta na takich podstawach nie może się ostać jako wystarczająca dla uznania, że zaoferowane przez Urkom stawki są rażąco zaniżone. Izba dodaje, że dla rozstrzygnięcia tej części zarzutu nie miał znaczenia dowód Urkom w postaci oferty firmy „AKWA”.

Przechodząc do pozycji opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. C (pozycja 4 z formularza cenowego: „*SYSTEM OŚWIETLENIA TUNELOWEGO (podstawowe, awaryjne, ewakuacyjne) Tom 3.73a*” – tunel TS)04D (pozycja 20 z formularza cenowego: „*SYSTEM OŚWIETLENIA TUNELOWEGO (podstawowe, awaryjne, ewakuacyjne) Tom 3.73b tunel TS-14*) i poczynionej przez Odwołującego 1 argumentacji w tym przedmiocie, należy wskazać, że nie zasługuje ona na uwzględnienie w ocenie Izby. Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania tych pozycji w ofercie Urkom wynosi sumarycznie ponad 268 tys. zł. Jako, że argumentacja Odwołującego 1 w zakresie wyceny prac z lit. C i D w ofercie Urkom była identyczna jak dla analogicznej części zarzutu nr 2 (względem wyceny prac z lit. C i D w ofercie Voltar), Izba z tożsamyh powodów nie znalazła uznania i dla tej części zarzutu nr 5. Argumentacja Odwołującego 1 oparta została przede wszystkim na własnych założeniach i subiektywnym ich porównaniu z poszczególnymi pozycjami

kosztotwórczymi w ofercie konkurenta, nie mogła więc zostać uznana za wystarczającą w ocenie Izby. Izba przy rozstrzygnięciu nie brała pod uwagę dowodu załączonego przez Urkom do pisma procesowego (Kosztorys Roboczogodzin nr 1).

Następnie Izba nie uwzględniła też argumentacji Odwołującego 1 względem zakresów prac opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. E (pozycja 8 z formularza cenowego: „SYSTEM ZASILANIA PODSTAWOWEGO I AWARYJNEGO (UPS, agregaty) (Tom 3.77a)” – tunel TS-04) i F (pozycja 24 z formularza cenowego: „SYSTEM ZASILANIA PODSTAWOWEGO I AWARYJNEGO (UPS, agregaty) (Tom 3.77b)” – tunel TS-14). Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania tych pozycji w ofercie Urkom wynosi sumarycznie ponad 185 tys. zł. Ta część zarzutu 5 podlegała oddaleniu z analogicznych powodów, jak odpowiadająca jej część zarzutu nr 2 z racji, że została oparta na tych samych podstawach. Izba przy rozstrzygnięciu nie brała pod uwagę dowodu załączonego przez Urkom do pisma procesowego (Kosztorys Roboczogodzin nr 2).

Także niezasadnie była kwestionowana przez Odwołującego 1 wycena zakresów prac opisanych w tabeli zbiorczej pod lit. G (pozycja 13 z formularza cenowego: „SYSTEM SIECI PRZECIWPOŻAROWEJ W TUNELU (hydranty zewnętrzne, instalacja zraszaczowa) (Tom 3.82a)” – tunel TS-04) i H (pozycja 29 z formularza cenowego: „SYSTEM SIECI PRZECIWPOŻAROWEJ W TUNELU (hydranty zewnętrzne, instalacja zraszaczowa) (Tom 3.82b)” – tunel TS-14). Odwołujący 1 wskazał, że skala niedoszacowania tych pozycji w ofercie Urkom wynosi sumarycznie ponad 755 tys. zł. Odwołujący 1 opiera uzasadnienie na ofercie złożonej przez firmę Foamax podwykonawcy CSI Europe Sp. z o.o., która z kolei złożyła m.in. na podstawie tej oferty swoją ofertę Odwołującemu (dowód nr 007), opisie do ww. oferty, złożonym przez firmę Foamax (dowód nr 008) i oświadczeniu firmy Foamax o nieotrzymaniu zapytania ofertowego od Urkom dotyczącego usług serwisowych na utrzymanie tuneli TS-04 oraz TS-14 w zakresie systemu zraszaczowego Tunnel Nozzle (Dowód nr 011a). Pomijając nieistotne różnice w przedstawionym materiale dowodowym, argumentacja wobec prac z lit. G i H w zarzucie nr 2 była analogiczna jak w zarzucie nr 5, stąd też Izba nie powielając tamtejszych wywodów, podkreśla, że argumentacja Odwołującego 1 nie może zostać uznana za przekonującą nie można przyjąć wyliczeń Odwołującego 1 za obiektywne, minimalne koszty realizacji prac z lit. G i H. Dla rozstrzygnięcia zarzutu nie miały znaczenia załączone przy tej części zarzutu dowody Urkom (załączniki nr 5-7 do pisma procesowego).

W konsekwencji powyższej oceny poszczególnych części zarzutu nr 5, zdaniem Izby brak jest podstaw, aby kwestionować dokonaną przez Zamawiającego ocenę wyjaśnień złożonych przez Urkom, co oznacza, że zarzut nr 5 podlegał oddaleniu jako niezasadny.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

W sprawie o sygn. akt: KIO 2359/25, Izba zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołujący jest uprawniony do skorzystania ze środków ochrony prawnej zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie po stronie Zamawiającego zgłosił Voltar, a po stronie Odwołującego 2 – Konsorcjum WASKO. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpień ani opozycji przeciw przystąpieniom do postępowania odwoławczego, w związku z czym Izba stwierdziła skuteczność przystąpień do postępowania odwoławczego zgłoszonego po stronie Zamawiającego (Voltar) i po stronie Odwołującego 2 (Konsorcjum WASKO).

Na posiedzeniu z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego Voltar wniósł sprzeciw wobec uwzględnienia przez Zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu.

Wobec wniesienia sprzeciwu przez Voltar co do uwzględnienia przez Zamawiającego w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu, zgodnie z art. 523 ust. 1 ustawy Pzp, Izba rozpoznała odwołanie merytorycznie.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, załączone do odwołania (kalkulacja czasu pracy i kosztów pracy potrzebnych do wykonania czynności opisanych w instrukcji nr 19.6.4), do pisma procesowego Odwołującego (raport płacowy na 2025 r. agencji zatrudnienia Hays Poland; raport płacowy na 2025 r. agencji zatrudnienia Michael Page; raport płacowy na 2025 r. agencji zatrudnienia Devire; aktualny raport płacowy dla stanowiska inżynier sieci IT, pobrany z portalu wynagrodzenia.pl.; wydruk ze strony internetowej sklepu Erli.pl; wydruk ze strony internetowej sklepu Zabezpieczeni24.pl P.D.) oraz przedłożony przez Odwołującego 2 na posiedzeniu (korespondencja mailowa pomiędzy Odwołującym a Zamawiającym z dnia 5 czerwca 2025 r.).

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron, uczestników postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Zarzut lit. a)

Po pierwsze Odwołujący 2 zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 6 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Voltar pomimo, że wykonawca ten nie złożył wyjaśnień, które można by uznać za wystarczające w rozumieniu art. 224 ustawy Pzp, względnie złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny, a tym samym Voltar nie wykazał, że jego oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny, a ponadto zaoferowana przez Voltar cena jest rażąco niska, tzn. jest to cena niepozwalająca na pokrycie wszystkich kosztów niezbędnych do prawidłowego wykonania przedmiotu zamówienia.

Należy powtórzyć, że nie była sporna pomiędzy stronami i uczestnikami postępowania odwoławczego treść wezwań Zamawiającego do wyjaśnień w zakresie zaoferowanej ceny skierowanych do Voltar, jak i treść wyjaśnień udzielonych przez Voltar na ww. wezwania, stąd Izba za zbędne uznała powielanie w tym miejscu ich treści, poprzestając na odnoszeniu się w dalszej części uzasadnienia do fragmentów niezbędnych dokonanej ocenie zarzutu.

Mając więc na względzie okoliczności faktyczne oraz prawne (brzmienie zarzucanych przez Odwołującego 2 przepisów ustawy Pzp nie będzie powielane jako, że zostało już przytoczone przy okazji zarzutu nr 2 odwołania w sprawie o sygn. akt KIO 2333/25), a także zawarte przez Odwołującego 2 uzasadnienie zarzutu oraz stanowiska pozostałych stron i uczestników postępowania odwoławczego, Izba uznała, że zarzut opisany w lit. a) nie zasługiwał na uwzględnienie.

Po pierwsze Izba nie podzieliła argumentacji Odwołującego 2 co do braku dowodów na realny i rynkowy charakter kosztów pracy przyjętych przez Voltar do kalkulacji ceny, przyjmując, że załączone do wyjaśnień Voltar przykładowe umowy o pracę oraz szczegółowa kalkulacja uwzględniająca miesięczne szacunkowe koszty pracy były wystarczające celom wykazania kosztów pracy. W ocenie Izby przedłożone przykładowe umowy o pracę pokazują, że wykonawca kształtuje wynagrodzenia na poziomie wyższym od minimalnego wynagrodzenia, które nie odbiegają od przyjętych przez Voltar stawek w kalkulacji. Celu tego nie niweczy okoliczność, że umowy zostały zanonimizowane. Nie ma również znaczenia to, że nazwy stanowisk w tych umowach nie brzmią identycznie jak nazwy stanowisk osób wskazanych w ofercie wykonawcy, czy też, że brak jest w ww. umowach opisu rodzaju umówionej pracy – w ocenie Izby nazwy stanowisk referują do stanowisk związanych z przedmiotem zamówienia. Nie jest też wymagany, aby wykonawca musiał załączać do wyjaśnień umowę o pracę dla każdej osoby, którą planuje wyznaczyć do realizacji danego zamówienia. Za niezasadny Izba uznała też wywód Odwołującego 2 co do rozbieżności pomiędzy stawkami dla Dystrybutorów, Inżyniera Sieci i Inżyniera Automatyka zawartymi w szczegółowej kalkulacji kosztów pracy a przyjętymi w tabeli zamieszczonej w wyjaśnieniach Voltar. W rzeczonyj tabeli mowa jest o „maksymalnych stawkach” dla poszczególnych grup pracowników, stąd nieuzasadnionym jest zarzucanie wprowadzenia Zamawiającego w błąd przez okoliczność, że dla ww. stanowisk w szczegółowej kalkulacji przyjęto stawki niższe aniżeli maksymalnie oferowane. Nie sposób odnaleźć sprzeczności po stronie Voltar. W pozostałym aspekcie, ta część zarzutu sprowadzała się do kilkukrotnego wskazania, że Voltar powinien przedstawić dowody na to, że jest w stanie zatrudnić osoby do realizacji zamówienia na tak „niskich” czy „nierynkowych” stawkach.

Przy tym, za nieprzekonujące skład orzekający uznał argumenty Odwołującego 2 w zakresie zaniżenia kosztów pracy przyjętych przez Voltar do kalkulacji ceny. W szczególności Izba nie znalazła dostatecznych podstaw, aby przyjętą przez Voltar stawkę dla Inżynierów uznać za rażąco niską. W istocie argumentacja Odwołującego 2 w tym zakresie zmierzała w kierunku próby wykazania (również za pomocą złożonych przy piśmie procesowym raportów płacowych różnych agencji zatrudnienia), że przyjęte przez Voltar stawki godzinowe dla Inżyniera Sieci i Inżyniera Automatyka są zaniżone, bowiem odbiegają od stawek rynkowych. Natomiast należy zwrócić uwagę, że wyjaśnienia wykonawcy mają służyć temu, aby wykluczyć oferowanie rażąco niskiej ceny, a nie niskiej albo nierynkowej ceny. Nierynkowe stawki to takie, które odbiegają od cen rynkowych dla podobnych usług czy produktów, ale niekoniecznie są na tyle niskie, aby uznać je za rażąco niskie. Rażąco niskie stawki to z kolei takie, które są tak drastycznie zaniżone, że budzą uzasadnione wątpliwości co do możliwości wykonania zamówienia zgodnie z umową. Podsumowując, wyjaśnienia Voltar nie sprowadzały się w ocenie Izby jedynie do gołosłownych zapewnień, jak przekonywał Odwołujący 2, a poparte były szczegółową kalkulacją oraz przykładowymi umowami o pracę, co pozwala je uznać za wystarczające celom procedury wyjaśniającej.

Natomiast poczynione przez Odwołującego 2 pozostałe uwagi odnośnie zaniżenia kosztów pracy mają charakter ogólny. Odwołujący 2 zarzuca rażąco zaniżenie oraz wyliczenie w sposób sztuczny i nieprawidłowy pojedynczych pozycji kalkulacyjnych. Przy czym Odwołujący 2 nawet nie wskazuje, że pozycje te posiadają przymiot istotnych części składowych oferty ani nie referuje do konkretnych kwot, o jakie zaniżono te pozycje. Dodatkowo należy wskazać, że w szczególności, w stosunku do wyceny poz. 99 z Załącznika nr 8 załączonego przez Voltar do wyjaśnień ceny z dnia 28 marca 2025 r. Odwołujący 2 zakwestionował założony przez Voltar czas wykonania czynności subiektywnie uznając, że jest on niewystarczający. Podobnie w zakresie pozostałych pozycji: 101, 104, 110, 291, 292, 304 i 305 Załącznika nr 8 i pozycji: 291, 292, 304 i 305 Załącznika nr 7, Odwołujący 2 również zakwestionował zaangażowanie osobowe i czasowe przyjęte przez Voltar na przeprowadzenie tychże czynności wyłącznie w oparciu o własne założenia i przekonania, co

nie może być uznane za przekonujące dla Izby. Szerszy wywód na temat nieskuteczności kwestionowania wyjaśnień Voltar przez pryzmat założeń kalkulacyjnych konkurenta w postępowaniu (Odwołującego 1) Izba poczyniła w ramach sprawy o sygn. akt 2333/25, stąd też należy zachować te uwagi również na poczet uzasadnienia w niniejszej sprawie. Izba oddaliła też twierdzenia Odwołującego 2 co do zaniżenia kosztów usług utrzymania urządzeń Systemu Zarządzania Ruchem w ciągu S52 oraz co do zaniżenia kosztów niezbędnych materiałów, uznając, że koszty te stanowiły elementy, którym trudno przypisać charakter istotnych części składowych oferty. Względem zarzutu zaniżenia kosztów usług utrzymania urządzeń Systemu Zarządzania Ruchem w ciągu S52 zwrócić trzeba uwagę, że mowa tu o pozycji wycenionej przez Voltar na poziomie 17 148,00 zł rocznie (przy wymaganiu wykonania czynności raz na rok to 34 296 zł). Odwołujący 2 podnosił natomiast, że koszty wykonania jednej usługi utrzymania urządzeń opisanych w instrukcji nr 19.6.4 to 32 024,90 zł (zatem dwukrotność to ponad 64 tys. zł). Przy czym w argumentacji zabrakło odniesienia się do kosztów usługi utrzymania urządzeń opisanych w pozostałych czterech instrukcjach. Trudno zatem Izbie odnosić się do całkowitych kosztów usługi, skoro sam Odwołujący 2 tego nie uczynił. Mając więc na względzie kwoty przywołane w uzasadnieniu zarzutu, nie sposób przyjmować, że mowa tu o istotnych częściach składowych oferty wynoszącej ponad 8,5 mln zł. Równocześnie dodać należy, że zarzucając zaniżenie kosztów usług utrzymania urządzeń Systemu Zarządzania Ruchem w ciągu S52, Odwołujący 2 powołał się na dowód w postaci własnej kalkulacji, co również nie mogło spotkać się z aprobatą Izby, a co zostało już kilkakrotnie wskazywane przez Izbę przy sprawie o sygn. akt 2333/25.

Natomiast względem zarzutu zaniżenia kosztów niezbędnych materiałów Odwołujący 2 niezasadnie zdaniem Izby Odwołujący nadinterpretowuje treść wezwania Zamawiającego co do konieczności rozbicia na koszty poszczególnych materiałów, których łączna miesięczna wartość wedle założeń Voltar wynosi 350 zł. Stąd też i uwagi Odwołującego 2 o ewentualnym zaniżeniu pozycji 19 w załączniku nr 10 do wyjaśnień Voltar z dnia 28 marca 2025 r. należy uznać za niezasadne, bowiem dotyczą nieistotnych części składowych oferty. Za nieistotne w tym kontekście należy uznać również zarzucane nieuwzględnienie przez Voltar w wystarczającym zakresie kosztów wymiany baterii/akumulatorów dla systemu nagłośnienia tunelowego oraz nieuwzględnienie kosztów wymiany akumulatorów zastosowanych w Systemie wykrywania i sygnalizacji pożarowej.

Po pierwsze koszty te jak wynika z treści odwołania nie są pewne – wystąpią jedynie w razie wyeksploatowania dotychczasowych akumulatorów (Odwołujący 2 subiektywnie przyjmuje, że jest to bardzo prawdopodobne).

Po drugie koszty te kształtują się na poziomie ok. 1-2 tysięcy złotych (co też pokazują złożone przez Odwołującego 2 dowody w postaci wydruków ze stron internetowych). Trudno zatem postrzegać koszty wymiany akumulatorów za istotne części składowe ceny oferty. Z kolei wskazania Odwołującego 2, że koszty materiałów podane w kolumnie S nie dotyczą materiałów, o które pytał Zamawiający, stanowią jego własną, subiektywną opinię. Trzeba również podkreślić, że chodzi tu o koszty materiałów rzędu kilkuset złotych.

Z powyższych względów Izba nie uwzględniła zarzutu z lit. a).

Zarzut lit. b)

Po drugie Odwołujący 2 zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp w zw. art. 226 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 6 ustawy Pzp poprzez umożliwienie Voltar uzupełnienia pierwotnie złożonych wyjaśnień ceny o brakujące dowody a także poprzez umożliwienie Voltar zmiany treści pierwotnie złożonych wyjaśnień ceny.

Mając na uwadze ww. uwagi odnośnie okoliczności faktycznych i prawnych, a także uwzględniając stanowiska procesowe stron i uczestników postępowania odwoławczego w tym zakresie, Izba oddaliła zarzut oznaczony lit. b). Okoliczności faktyczne podniesione przez Odwołującego 2 w ramach zarzutu, w ocenie Izby nie uzasadniają stwierdzenia, że treść ponownych wyjaśnień rażąco niskiej ceny udzielonych przez Voltar stanowiła nieuprawnioną próbę uzupełnienia pierwotnie złożonych wyjaśnień o brakujące dowody, jak i zmianę treści pierwotnie złożonych wyjaśnień, które nakazywałyby odrzucenie oferty złożonej przez Voltar. Odwołujący 2 nie kwestionował samej okoliczności sformułowania drugiego wezwania do Voltar, uznając je za prawidłowe. Tym niemniej, po pierwsze Odwołujący 2 wskazał, że Zamawiający słusznie zwrócił uwagę, że Voltar nie załączył do pierwszych wyjaśnień oferty firmy Trecom (wobec wskazania w Załączniku nr 11 do pierwotnych wyjaśnień, że Inżynierowie Sieci wskazani zostaną udostępnieni przez firmę Trecom), a złożenie takiej oferty w ramach drugich wyjaśnień Voltar, Odwołujący 2 uznał za próbę nieuprawnionego uzupełnienia dowodu zaakceptowaną przez Zamawiającego. Niezrozumiałym dla Izby jest zarzucanie Voltar, że ten załączył do drugich wyjaśnień dokument. Zasadnym jest w tym miejscu wskazanie, że pismem procesowym Voltar, że skoro Zamawiający wezwał ponownie Voltar do złożenia uzupełniających wyjaśnień, to musiał uznać pierwotne wyjaśnienia za trafne i wiarygodne oraz dostarczające mu informacji w zakresie, o który wzywał. Warto jeszcze raz podkreślić, że Odwołujący 2 nie zarzucił samego faktu skierowania ponownego wezwania ani jego treści. Skoro zatem nie załączono do pierwszych wyjaśnień oferty firmy Trecom, a Zamawiający zamiast odrzucić ofertę, wezwał do dodatkowych wyjaśnień (między innymi zwracając uwagę na fakt, że Voltar „nie załączył do wyjaśnień oferty firmy Trecom”), to nie można wywodzić negatywnych skutków z tytułu przedstawienia jakiegось dokumentu, który nie

prowadził do modyfikacji przyjętej pierwotnie kalkulacji (tego Odwołujący 2 nie zarzucał). W takich okolicznościach, abstrahując już od intencji Zamawiającego wyrażonych w drugim wezwaniu do Voltar i tego, czy w ogóle wymagał przedłożenia oferty firmy Trecom, samo zwrócenie uwagi na niezłączenie wymienionego wprost dokumentu w ocenie Izby wywołało logiczną reakcję po stronie wykonawcy. Ponownie należy zgodzić się z Voltar, że „dowód wyjaśniający cenę składową w formularzu ofertowym w poz. 33-36 został przedłożony, tj. Załącznik nr 9 Kalkulacja 33-36, w którym wskazano poszczególne elementy ceny oraz podstawy jej wyliczenia. Zatem przedłożenie oferty Trecom nie musiało być uznane za obligatoryjne, ponieważ Voltar nie oparł się w wyjaśnieniach jedynie na swoim oświadczeniu, a przedstawił szczegółową kalkulację. Stąd przedłożenie oferty Trecom miało uzupełniający charakter względem pierwotnie przedłożonego dowodu. Jeśli zatem Zamawiający, przy uznaniu prawidłowości pierwotnych wyjaśnień, ma prawo do wezwania o wyjaśnienia uzupełniające, to wykonawca powinien mieć prawo do uzupełnienia tych prawidłowych wyjaśnień i przedłożenia dodatkowych dowodów jeśli ma to pomóc w rozwianiu wątpliwości Zamawiającego”.

Izba popiera też przywołaną w piśmie procesowym Voltar tezę wyroku o sygn. akt KIO 557/22, że „stricte formalne podejście mogłoby bowiem skutkować eliminacją ofert, które nie zawierają ceny rażąco niskiej, ofert co do których wykonawca wyjaśnił w sposób wiarygodny, spójny i logiczny zaoferowaną cenę, a oferta musiałaby zostać odrzucona tylko z uwagi na nieprzedłożenie dowodu, który w okolicznościach danej sprawy nie jest konieczny, czy niezbędny”. Niezależnie od tego, Odwołujący 2 zakwestionował samą moc dowodową przedłożonej uzupełniająco oferty firmy Trecom (ze względu zaczernienie jej niemal w całości), co w tych okolicznościach jest nieistotne. Tym samym dowód Odwołującego 2 w postaci korespondencji mailowej otrzymanej od Zamawiającego należy uznać za niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia zarzutu. Jednocześnie za wyłącznie subiektywną opinię należy uznać wskazanie Odwołującego 2 co do zaangażowania czasowego uczuczanych Inżynierów.

Po drugie, odnośnie zarzucanego niedozwolonego uzupełnienia przez Voltar pierwotnych wyjaśnień poprzez złożenie w ramach dodatkowych wyjaśnień innej oferty podwykonawczej na przeglądy klimatyzatorów, to nawet gdyby przyjmować za Odwołującym 2, że uzupełniona oferta nie powinna być brana pod uwagę, a w konsekwencji Voltar nie wykazał, że przyjęty w kalkulacji koszt przeglądów klimatyzatorów nie pokrywał ceny wynikającej z pierwotnie przedłożonej oferty podwykonawczej, to wciąż mowa jest o nieistotnym składniku cenowym. Rozbieżność pomiędzy ofertą podwykonawczą, a kosztem przyjętym w kalkulacji wynosi mniej niż 140 zł/miesiąc (miesięczny koszt przeglądu klimatyzatorów w jednym z czterech obiektów według kalkulacji Voltar to 166,67 zł, a według stawki z oferty podwykonawczej to 180 zł za przegląd). Jak zatem łatwo policzyć, ewentualna rozbieżność dla wszystkich czterech budynków na przestrzeni całego okresu wykonania zamówienia mogłaby oscylować w granicach parunastu tysięcy złotych, co nie pozwala uznać kosztów przeglądu klimatyzatorów traktować jako istotną część składową oferty.

Stąd też, zarzut oznaczony lit. b), nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zarzut lit. c)

Ostatnim zarzutem przedstawionym w odwołaniu przez Odwołującego 2 był zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez bezpodstawne dokonanie wyboru oferty Voltar jako najkorzystniejszej oferty oraz poprzez zaniechanie dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej spośród pozostałych złożonych ofert.

Zarzut oznaczony lit. c) ma charakter wynikowy względem zarówno zarzutu z lit. a) jak i b), skoro więc Izba uznała, że oba te zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie, w konsekwencji nie można również na tej podstawie mówić o bezpodstawnym dokonaniu wyboru oferty Voltar jako najkorzystniejszej oferty czy też naruszeniu zasad równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji oraz przejrzystości.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący:.....

.....

.....